

СПРАВКА

за отразяване на предложенията, получени в рамките на обществените консултации по проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 2015г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, публикуван за обществено обсъждане на 31.01.2020г.

№	Участник в общественото обсъждане	Предложение	Приема се/ Не се приема	Мотиви
1.	МОН, вх. № 04-12-116/06.03.2020г.	Предоставят следните бележки и предложения: 1. В § 15 относно чл. 43 предлагат формулировката на ал. 3 да се приведе в съответствие с тази на ал. 2: в началото на първото изречение след „Средствата ...“ да се добавят думите „за таксите“, тъй като в чл. 40, ал. 1 и в чл. 41, ал. 1 от Наредбата е регламентирано заплащането на такси за теоретичното, респ. за практическото обучение. Освен това предлагат думите „проведеното обучение от специализантите ...“ да се заменят с „проведеното обучение на специализантите ...“. В ал. 6 предвид съображенията, изложени по-горе, предлагат също да се прецизира текстът – „Средствата за таксите по чл. 41, ал. 6 за проведеното обучение на специализантите ...“, като във връзка с представената справка думите „за проведеното от специализантите обучение“ се заменят със „за проведеното от тези лечебни заведения обучение“. 2. В § 16 в текста на т. 5 относно ал. 6 за прецизност е необходимо след думите „и в нея“ да се добави „в т. 5“. 3. В § 21 текстът е формулиран като изменение на чл. 48б. Предлагат в ал. 8 думите „Лицата по ал. 1-3“ за уеднаквяване на използваните понятия с понятията в	1. Приема се 2. Приема се 3. Приема се	

		останалите алинеи на разпоредбата да се заменят със „Специалистите по ал. 1-3“. 4. Смятат, че в § 23 формулировката „Досегашният чл. 48б става чл. 48г и в него се правят следните изменения“ е неправилна и неточна. От правно-техническа страна е по-прецизно текстът да се формулира в смисъл, че се създава чл. 48г и да се оформи като нова разпоредба. 5. Текстът на § 25 да се заличи, предложеното преномериране на „Досегашните § 1 и § 1а от преходни и заключителни разпоредби“ ще доведе до объркване при прилагането им и е ненужно и недопустимо, тъй като останалите параграфи в преходните и заключителни разпоредби на действащата наредба не се преномерират. 6. В § 30 текстът на ал. 2 не визира за коя разпоредба от нормативния акт се отнася Приложение № 1, което е необходимо да се конкретизира.	4. Приема се по принцип 5. Не се приема 6. Приема се	4. Изменен е § 21 (настоящ § 23), като е посочено, че се създава нов чл. 48б, което налага преномерацията на съществуващата разпоредба. 5. Заличаването на § 25 би означавало да се допусне съществуването в нормативния акт на два параграфа с номер 1 – тъй като допълнителните разпоредби предхождат преходните и заключителните в структурата на нормативния акт, създаваната допълнителна разпоредба следва да е нов § 1.
2.	МФ, вх. № 04-12-116/14.04.2020г.	Съгласува без бележки и предложения.		
3.	Д-р С. Пашова, вх. № 94-83/06.02.2020г.	Отбелязва, че за съжаление в проекта за изменение и допълнение на Наредба 1 не се споменава за възстановяване на вече отменената форма на обучение – места, финансирани от друг източник. Като обикновен представител на лекарската гилдия, който все още изпитва трудности при квалифицирането си, би дала препоръка да се обърне внимание именно на това. Специализирането по този начин за голяма част от лекарите е единствена възможност да продължат следдипломното си обучение в желано лечебно заведение. Би било напредък и осигуряване на различни възможности, ако освен местата, финансирани от държавата и редовните такива, отпускани от лечебните заведения, се определят и места по спонсорства. Вярва, че	Не се приема	Обучение за придобиване на специалност на места, финансирани от друг източник се провежда само по реда на отменената Наредба № 34 от 2006г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването. Местата за специализанти по реда на Наредба № 1 не се делят на видове според начина на финансиране. Следва да се отбележи, че обучение по клинични специалности по реда на Наредба № 1 може да се осъществи по реда на чл. 13 на наредбата – лечебни заведения, които нямат одобрение от министъра на здравеопазването за обучение по съответната

		така достъпът до специализация няма да бъде толкова ограничен и ще се отворят шансове за по-широк кръг от неквалифицирани лекари. Надява се, че всяка препоръка е полезна и ще се работи в направление за повишаване на квалификацията на лекарите в България до световни нива.		специалност, могат да сключват договори с бази за обучение по чл. 5, ал. 2 на наредбата за обучение по клинични специалности на свои служители. В допълнение следва да се отбележат и възможностите, предвидени в чл. 42в на Наредба № 1 – базите за обучение могат да получават финансиране за обучение на специализанти на срочен трудов договор и от общини, от лечебни заведения по чл. 13, ал. 1 на наредбата или по европейски проекти и програми. Лечебните заведения по чл. 13, ал. 1 на наредбата могат да получават финансиране за обучение на свои служители по клинични специалности по реда на чл. 13 на наредбата от общини или по европейски проекти и програми.
4.	Проф. Б. Слънчева – главен експерт към експертния съвет по медицинска специалност Неонатология, вх. № 33-06-16/18.02.2020г.	Съгласно правилата за обучение и финансиране на специализации по Наредба 1 с промените от 2016г. придобиването на медицинска специалност Неонатология преминава през два модула „Неонатология“ – 2 години и „Педиатрия“ – 2 години. Специализантите по неонатология се включват активно в ежедневната работа в клиниката. Дават дежурства с лекарите неонатолози. Придобили са много добри умения в реанимацията на рискови новородени и могат под контрол да извършват повечето манипулации, които се изискват за всеки неонатолог. С преминаването по модул „Педиатрия“ те ще се запознаят с патологията в педиатрията, която е важна част в обучението им като специалисти неонатолози. Съгласно проекта за нови промени в Наредба 1, които са поставени на обсъждане в сайта на МЗ, се предвижда следните промени:	Не се приема	Провеждането на обучението по модули от учебната програма, които базата за обучение не може да проведе, се осъществява при спазване на изискванията на чл. 15, ал. 2 на Наредба № 1, т.е. на пълно работно време съобразно характера на дейностите по съответната специалност. Съответно по тази причина не са налице „допълнителни часове за попълване на осем часовия график“, които се предлага да се дават в основната база за обучение. Действащата Наредба № 1 регламентира, че в срочния трудов договор на длъжност за специализант се посочва задължението на ръководителя на базата за обучение да осигури присъствието на специализанта (на

	§ 2. В чл. 11 се правят следните изменения и допълнения: В ал. 3 се създава изречение второ: „В тези случаи специализантите по чл. 11, ал. 1, т. 1 ползват платен служебен отпуск по чл. 161, ал. 1 от Кодекса на труда.“ § 4. В чл. 13 се създават ал. 4-6: „(4) Специализантите по ал. 1 и 2 се включват в работния график на базата за обучение и имат същите задължения като специализантите, назначени по реда на чл. 11.“ В качеството си на главен експерт към експертния съвет по медицинска специалност „Неонатология“, съгласувано с членовете на експертния, съвет считат, че това не е целесъобразно и значително ще затрудни работата в клиниките/отделенията по Неонатология. Мотивите за това са: 1. Обучението на тези специализанти се заплаща от съответните болници. 2. За две години обучение те са натрупали значителен медицински опит и практически умения в областта на Неонатологията. 3. Дават дежурства с водещи неонатолози, което е от тяхна полза за обучение, но и помощ за лекарския колектив на клиниката. Излизайки от средата на неонатологията като не участват с дежурства, получената квалификация и умения ще бъдат загубени. За две години много иновативни техники и методи ще бъдат въведени в неонатологията, а те няма да са запознати с тях. Като резултат – цялото обучение трябва да започне почти от начало. Клиниката няма да може да разчита на обучени и добри специалисти по неонатология независимо от преминалото и завършено четири-годишно обучение.	пълно работно време) в друго лечебно заведение или в национален център по проблемите на общественото здраве за частите от учебната програма, които базата за обучение не може да проведе, и за предвиденото в учебната програма теоретично обучение. Въпреки регламентираното задължение на ръководителя на базата за обучение, поради липсата на конкретен текст в наредбата как се урежда обучението на специализанта в тези случаи, в практиката са налице случаи, когато базата за обучение принуждава специализанта да отработва в нея определени часове, докато той провежда обучение в друга база. За да бъде ясно регламентиран редът за провеждане на обучението в друга база и теоретичното обучение, в проекта на наредба е предвидено, че в тези случаи специализантите на срочен трудов договор ползват платен служебен отпуск по чл. 161, ал. 1 от Кодекса на труда. Конкретното разпределение на модулите от обучението по дадена специалност се определя в утвърдената учебна програма по съответната специалност. Съгласно учебната програма по Неонатология първо се преминава обучение по модул „Обща педиатрия“, след което – обучение по модул „Неонатология“. В случай че се преценява, че обучението по модул „Педиатрия“ от утвърдената учебна програма по
--	---	--

		Предлагат при сключване на договорите с базите за обучение по модул „Педиатрия“ в клаузата за дежурствата, изрично да се разпише, че допълнителните часове за попълване на осем часовия график, се дават в основната база за обучение, която финансира специализантите и за която е предназначена специализацията. По този начин освен обучението по педиатрия бъдещите неонатолози ще поддържат и придобитата си квалификация като неонатолози.		Неонатология и твърде дълго, следва да се актуализира учебната програма по Неонатология.
5.	Агенция за публичните предприятия и контрол, вх. № 04-12-116/20.02.2020г.	Във връзка с искане за съгласуване проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 2015г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, в частта § 2, т. 3 от проекта, изразяват следното становище: С посочената разпоредба се предлага въвеждане на нова ал. 5 на чл. 11 на Наредба № 1 в частта § 2, т. 3 от проекта, с която се предвижда ръководителите на лечебни заведения, които желаят да се обучават за придобиване на клинична специалност, да могат да сключват договор за обучение по чл. 5, ал. 2, при спазване изискванията на чл. 15, ал. 2 на наредбата, която регламентира практическото обучение по клиничните специалности да се провежда на пълно работно време съобразно характера на дейностите по съответната специалност чрез личното участие на специализанта в дейностите, извършвани в базата за обучение. Разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от Закона за публичните предприятия (ЗПП) посочва, че <i>„Членовете на органите за управление и контрол действат информирано, добросъвестно, с дължимата грижа и внимание и в най-добрия интерес на предприятието и собствениците на капитала.“</i> Във връзка с гореизложеното считат, че провеждането на	Приема се	

		обучение на ръководителите на лечебни заведения по клинични специалности на пълно работно време, при запазване на позицията им, може да доведе до невъзможност за ефективно осъществяване на оперативните и управленските функции на ръководителя, което ще бъде в противоречие с интересите на предприятието, както и в разрез с духа на ЗПП. АППК предлага да се преразгледа проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба 1 от 2015г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, в частта § 2, т. 3 от проекта относно провеждането на практическо обучение на ръководителите на лечебни заведения по клинични специалности на пълно работно време и да се предложи друг подход в интерес и на специалистите, и на лечебните заведения.		
6.	УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД – Пловдив, вх. № 20-17-45/28.02.2020г.	Представят следното становище и предложения: 1. В чл. 13 от Наредбата са предвидени условията и редът за провеждане на обучение по т.нар. „изнесена специализация“, когато лечебните заведения, които нямат одобрение от министъра на здравеопазването за обучение по съответната специалност, могат да сключват договори с бази за обучение по клинични специалности на свои служители. С измененията е детайлизирана уредбата на отношенията между изпращащото лечебно заведение и базата за обучение, като в новите ал. 4-6 на чл. 13 е посочено, че: „ал. 4 Специализантите се включват в работния график на базата за обучение и имат същите задължения като специализантите, назначени на трудов договор в базата. Ал. 5 За провеждане на обучение по този ред не се дължи такса на базите за обучение.	1. Не се приема	1. Към момента разпоредбата на чл. 13 на Наредба № 1 от 2015г. е предвидила възможност лечебните заведения, които не са база за обучение и висшите училища да сключват договори с бази за обучение, въз основа на които да обучават свои служители по клинична специалност. В тези случаи специализантът присъства на пълно работно време в базата за обучение въз основа на договора на неговия работодател с базата за обучение, която от своя страна няма финансов ангажимент към него, но ползва неговия труд. Наредба № 1 от 2015г. не предвижда в тези случаи да се заплаща такса на базата за обучение, именно защото тя получава специализант, който работи при

	Ал. 6 За времето на обучението си специализантите, обучаващи се на места, финансирани от държавата ползват платен служебен отпуск по чл. 161, ал. 1 от КТ.“ Смуцаващ е текстът на новата ал. 5, с който изрично се изключва заплащането на такса за провеждането на този вид специализация. Към настоящия момент изпращащото лечебно заведение заплаща на базата за обучение такса за осъществяване на практическото обучение на специализанта. Тази такса се дължи въз основа на сключено между двете лечебни заведения споразумение. Неслучайно в Наредбата е предвидено заплащане на обучението при провеждане на модул – за част от специализацията, за която базата не може да проведе обучение. В случая на чл. 13 се касае за цялостно провеждане на обучението на специализанта, като премахването на заплащането за базата на обучението противоречи на логиката на законодателя. Считат, че разпоредбата не следва да бъде приемана в този вид, тъй като това би ошетило лечебното заведение както по отношение на специализантите, които се обучават към момента по този ред, така и тези, които биха се обучавали в бъдеще. Отделно от описаното, ако бъде приета разпоредбата, ще бъдат ошетени и специализантите, тъй като ръководителите на звена в базите за обучение няма да изразяват съгласие за приемане на специализанти по този ред. В този вид разпоредбата предпоставя наличието на злоупотреби от страна на лечебните заведения, които нямат одобрение за извършване на обучение за назначаване на специализанти, чието обучение не могат да осигурят, които да бъдат изпращани в по-големи бази за обучение, без да дължат заплащане.	нея, но на когото тя не заплаща възнаграждение. Практиката обаче показва, че поради липсата на конкретен текст в наредбата, базите за обучение в този случай изискват от работодателя да им заплаща такса за периода на обучението, като в редица случаи това задължение на работодателя се поема от специализанта. По този начин значително се затруднява специализацията по чл. 13 на наредбата за сметка на базите за обучение, които освен че ползват труда на специализант, на когото не заплащат, получават допълнително и средства за неговото обучение. По тази причина в проекта на наредба е регламентирано, че специализантите по реда на чл. 13 на наредбата се включват в работния график на базата за обучение и имат същите задължения като специализантите, назначени на срочен трудов договор и съответно че за провеждането на обучението на тези специализанти не се дължи такса на базите за обучение. Предвижда се разпоредбата, че не се дължи такса в посочените случаи да важи занапред и да не се прилага по отношение на специализантите, които към датата на влизане в сила на настоящия проект се обучават по реда на чл. 13 на Наредба № 1 от 2015г. и за обучението им е уговорено заплащането на такса. По този начин няма да бъдат засегнати заварените случаи, тъй като разпоредбата ще се прилага занапред.
--	--	--

	2. С ДВ, бр. 58 от 2019г. са приети две нови разпоредби, уреждащи задълженията по отношение на местата за специализация, за които е заплатена субсидия от МЗ. Със същото изменение в чл. 48а е предвидено, че след придобиване на специалност, специализантите, за които е изплащана субсидия са длъжни да работят по придобитата специалност в избрани от тях лечебни заведения, определени по реда на чл. 48б, за срок от 3 години. Специализантите, за които е изплащана субсидия са длъжни да започнат работа по специалността в определеното лечебно заведение в 6-месечен срок от придобиването на права на специалист. В случай че специализант, за когото е изплащана субсидия не изпълни задължението си, той дължи обезщетение на МЗ в размер на изплатената субсидия за срока на неговото обучение. Ако специализантът е отработил част от тригодишния срок, обезщетението се отразява пропорционално. В чл. 48б се регламентира редът за определяне на списък на лечебните заведения, в които специализантите, за които е изплащана субсидия от МЗ, могат да изберат да работят след приключване на специализацията си. Тази формулировка на текстовете предполага съобразяване на потребностите на лечебните заведения на годишна база от нови и млади специалисти и захранване на малките лечебни заведения, съобразно нуждите им за осъществяване на по-качествена медицинска помощ в малките населени места. Считат, че същата не следва да бъде изменяна. С настоящите промени в Наредбата се предвиждат следните изменения в този ред: Настоящият текст на чл. 48б става 48г, а текстът на чл. 48б се изменя по следния начин: С текста се предвижда, че след придобиването на специалност базите за обучение и лечебните заведения (при специализация по реда на чл. 13)	2. Не се приема	2. Предвиденият в действащата наредба ред за работа за 3-годишен срок след придобиване на специалност от специализантите, субсидирани от държавата, е гъвкав, но води до известна несигурност за специализантите, тъй като при започване на обучението си те не знаят къде ще работят след придобиването на специалност. По тази причина в настоящия проект е предвидено лечебното заведение, получавало средства от Министерството на здравеопазването, да предложи на завършилия специализант да работи в него за срок от три години. В случай че не бъде постигнато съгласие, специалистите, за които са осигурявани средства от Министерството на здравеопазването, ще са длъжни да работят по придобитата специалност в избрани от тях лечебни заведения, области или общини, определени от министъра на здравеопазването. До изтичане на тригодишния срок специалистите ще имат право да променят лечебното заведение, в което работят с друго лечебно заведение, определено от министъра на здравеопазването, т.е. няма да са длъжни да работят в едно единствено лечебно заведение. В допълнение кандидатите за специализация и специализантите ще могат, ако искат, да сключват и предварителни договори с лечебни заведения, определени от министъра на здравеопазването, за работа в тях след
--	--	------------------------	---

		предлагат на специалистите, за които са получавали средства, да работят на длъжност, съответстваща на придобитата от тях специалност за срок от три години. В случай че не бъде постигнато съгласие, специалистите, за които са предоставяни средства, са длъжни да работят по придобитата специалност в избрани от тях ЛЗ, определени по реда на чл. 48г, за срок от 3 години. Считат, че текстът на разпоредбата следва да бъде прецизиран, като бъдат предвидени условия, при които базата за провеждане на обучение може да не предложи сключване на договор със специализанта след приключване на специализацията – при липса на качества на специализанта за ефективно изпълнение на работата. Задължението за назначаване на специализанта след приключване на специализацията за срок от 3 години, без право на преценка на качествата и способностите му, ще доведе до нежелание от страна на лечебните заведения от заявяване на потребности за места за специализанти, за които се заплаща субсидия и на практика ще ограничат възможностите за такива специализации.		придобиване на специалност. По този начин ще се гарантира в по-голяма степен правото на придобилите специалност да избират и да променят своята месторабота при запазване на обществения интерес, свързан с осигуряване на медицински специалисти в райони с установен недостиг на специалисти. Следва да се отбележи, че специалистът ще работи в базата за обучение само при постигане на съгласие между работодателя и специалиста. Наредбата не задължава императивно базата за обучение да задържи на работа завършилия специалист за срок от 3 години.
7.	Д-р Светлин Митев – общопрактикуващ лекар, вх. № 94-301/28.02.2020г.	Счита, че ще останат проблеми за решаване чрез последваща корекция. За да се създаде стабилна и работеща система, е необходимо да е добре поставен интересът на всички участници в нея. В случая е пренебрегнат интересът на базите за обучение по Обща медицина. Относно специализантите: Пациентите на базите за първична медицинска помощ са със своеобразен договор с лекаря, който са избрали и очакват той да им преценява проблемите, и да ги лекува. Презумпцията, че специализантите ще работят в базата е трудно работеща. Грешките се санкционират от НЗОК и санкцията е за титуляра. Тези условия съществено се отличават от	Липсва предложение	Задължително изискване за провеждане на практическото обучение по клинични специалности е то да се провежда на пълно работно време съобразно характера на дейностите по съответната специалност и да се осъществява чрез личното участие на специализанта в дейностите, извършвани в базата за обучение, като той носи отговорност за извършваната от него дейност в съответствие с действащите медицински стандарти и правилата за добра медицинска практика. Това изискване се прилага

	условията в болничните бази. Следователно е важно да има своеобразен конкурс – преценка за качествата и знанията на специализанта по Обща медицина. В настоящия вариант ръководителят на базата получава въпрос на входната врата или по телефона – „имате ли свободни места за обучение?“ и ако отговори положително, следва тригодишен договор. Относно финансирането: Това е съществен мотив, наред с редица други, за да се създаде база за обучение. Сложното финансиране със заявка, обработване и традиционното закъснение на преводите от МЗ са проблем. Ниската месечна такса (разлика от преведените суми спрямо 1.3 МОД) – също. Въведени са нови административни ангажименти за базите, а е намалена таксата, която беше спрямо МРЗ. Няма възможност за частно финансиране. Изчистен и работещ вариант е финансирането да е дадено на МУ, където има специален счетоводен отдел. Относно договорните отношения: Не са ясни няколкото договора с условията им – между базата и МЗ, между базата и специализанта, между базата и МУ. Тъй като проблемите изискват концептуална корекция, не е представил конкретни предложения по членовете на наредбата. Колегите му са скептици, че ще бъдат взети под внимание.	независимо дали специализантът се обучава въз основа на заповед на ректора или въз основа на трудов договор. Важно е да се отбележи, че съгласно чл. 17, ал. 3 на Наредба № 1 заемането на свободните длъжности за специализанти се извършва след провеждане на конкурс по реда на Кодекса на труда с изключение на длъжностите за специализанти по Обща медицина, за които може да не се провежда конкурс. Следователно в правото на работодателя (включително базата за обучение по Обща медицина) е да извърши подбор на служителите си по реда на Кодекса на труда. Следва да се има предвид, че базата за обучение по Обща медицина получава част от субсидията (разликата между определения в чл. 42б на Наредба № 1 размер на месечната субсидия за специализантите по Обща медицина и размера на тяхното трудово възнаграждение) за целия 3-годишен период на обучение. Предвиденият към момента тристранен договор по чл. 21, ал. 2 на Наредба № 1 от 2015г. (при провеждане на модули извън базата) за специалност Обща медицина – между висшето училище, регистрирало специализанта, базата за обучение и приемащото лечебно заведение, се явява ненужно утежнен чрез включването на висшето училище като страна по него. По
--	--	---

				тази причина в проекта на наредба е предвидено договорът по чл. 21, ал. 2 на Наредба № 1 от 2015г. за специалност Обща медицина да е както при останалите специалности – между базата за обучение и приемащото лечебно заведение. Предвидено е също за предоставяне на средствата по чл. 41, ал. 6 и чл. 42б, ал. 1 и 2 на наредбата Министерството на здравеопазването да сключва договори с базите за обучение, които не са второстепенни разпоредители с бюджет към министъра на здравеопазването, съответно с лечебното заведение по чл. 13, ал. 1 на наредбата, което не е второстепенен разпоредител с бюджет към министъра на здравеопазването, и чиито служител е специалистът.
8.	Проф. Господинка Пракова – Тракийски университет – Ст. Загора, вх. № 21-00-156/02.03.2020г.	Предложения: 1. Да се уеднаквят изискванията за състава на комисиите, които със заповед на Ректора на ВУ са оторизирани да провеждат колоквиумите по съответните учебни програми, т.е. да са разписани изискванията за председател и членове на тези комисии; 2. На РЗИ да се даде възможност да бъдат бази за обучение по Епидемиология на инфекциозните болести.	1. Не се приема 2. Не се приема	1. Не са предложени конкретни критерии или изисквания за състава на комисиите. В правомощията на ректора е да определи състава на комисиите за провеждане на колоквиуми съобразно конкретната специалност, кадровия потенциал на висшето училище и предложенията на ръководителите на базите за обучение. 2. Законът за здравето (чл. 180) определя обучаващите институции, имащи право да провеждат теоретичното и практическото обучение за придобиване на специалност. РЗИ не фигурират като обучаващи институции, имащи право да провеждат

		3. Специалността Професионални болести да се приравни на специалност Трудова медицина. Последната да премине към клинични специалности, съгласно Приложение 1 (да се сравнят с програмите за обучение по Трудова медицина" на други страни от ЕО и извън нея - Македония, Германия и др.). За желаещите да специализират Трудова медицина да има изискване подобно на това по Обща медицина да работят в СТМ, за адекватност и релевантност на обучението.	3. Не се приема	обучение за придобиване на специалност и съответно не биха могли да бъдат определени като такива в подзаконов нормативен акт, какъвто е Наредба № 1. 3. Специалностите Професионални болести и Трудова медицина са две различни специалности с различна насоченост. Професионални болести е клинична специалност, която изучава заболяванията и уврежданията, които се развиват изключително или предимно под въздействието на рисковите фактори на работната среда или трудовия процес. Трудова медицина е специалност, която не е насочена към извършване на лечебно-диагностична дейност. Програмата за обучение по тази специалност дава на специалистите познания за физиологията на труда, за физичните и токсико-химичните фактори на работната среда, за оценка на здравето състояние и експертиза на работоспособността, за професионалните заболявания, за оценка на работното място, оценка и управление на професионалния риск и за промоция на здравето на работното място. Предвид изложеното не би могло специалността Професионални болести да се приравни на специалност Трудова медицина.
9.	УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД – Пловдив, вх. № 20-17-49/09.03.2020г.	Във връзка с възникнал казус по отношение на момента на прекратяване на трудовото правоотношение на специализант след приключване на специализацията и предвидените с последното изменение в Наредба № 1 от		

	22.01.2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването промени, молят да се вземе предвид следното: 1. В разпоредбата на чл. 11. ал. 1, т. 1 е предвидено обучението за придобиване на специалност, при която основно се извършват лечебна и/или диагностична дейност или непосредствено се предоставят здравни грижи на пациенти, наричана за краткост "клинична специалност", се осъществява въз основа на сключен срочен трудов договор на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда на пълно работно време с база за обучение по съответната специалност на длъжност за специализант, посочена в чл. 17, ал. 1; договърът е със срок до изпълнението на учебната програма и индивидуалния учебен план, но не по-късно от срока по чл. 12, ал. 3; изпълнението на учебната програма и индивидуалния учебен план се потвърждава от висшето училище при допускането на специализанта до държавен изпит. С настоящите изменения на наредбата се предвижда думите „изпълнението на учебната програма и индивидуалния учебен план се потвърждава от висшето училище при допускането на специализанта до държавен изпит“ да бъдат заличени. Премахването на този текст ще доведе до празнота, каквато беше налице и преди изменението с Държавен вестник бр. 58 от 2019г. по отношение на изпълнението на учебната програма и индивидуалния учебен план от страна на специализанта. Без уведомяване от страна на висшето училище при допускането на специализанта до държавен изпит, за лечебното заведение липсва механизъм за контрол по отношение на приключването на обучението по специализацията. Уведомяването от страна на университета за определената дата на явяване на	1. Приема се по принцип	1. Предвиденото към момента изискване изпълнението на учебната програма и индивидуалния учебен план да се потвърждава от висшето училище едва при допускането на специализанта до държавен изпит води до разминаване между действителната дата на изпълнение на учебната програма и индивидуалния учебен план и момента на потвърждението на това обстоятелство. Това от своя страна създава сериозен проблем при изплащането на трудово възнаграждение на специализанта в периода от реалното изпълнение на учебната програма (от когато следва срочният трудов договор да бъде прекратен) до допускането му до държавен изпит, при което се потвърждава изпълнението на програмата (подаването на заявление за допускане до държавен изпит може да е месеци и дори години след изпълнението на учебната програма и индивидуалния учебен план). По тази причина в проекта на наредба е предвидено срокът на срочния трудов договор на длъжност за специализант да е до изпълнението на учебната програма и индивидуалния учебен план, но не по-късно от срока по чл. 12, ал. 3 на наредбата, като се премахва утежняващото условие това обстоятелство да е потвърдено от висшето
--	--	--------------------------------	--

		специализанта на държавен изпит е в пряка връзка с приключване на трудовото правоотношение на специализанта в лечебното заведение, в което същия се обучава и считат, че същото не следва да отпада като задължение за висшето училище. Считат, че следва да бъде предвидено и задължение за висшето училище за уведомяване на лечебното заведение при успешно положен държавен изпит от специализанта и придобиване на права на специалист. Към настоящия момент се разчита единствено на добросъвестното поведение на специализанта за уведомяване на лечебното заведение за успешното полагане на държавен изпит, като удостоверението от висшето училище често се издава едва след месец, което е предпоставка за ненавременно прекратяване на трудовото правоотношение на специализанта и води до нарушения на трудовото законодателство. Считат, че текстът във вида, приет с Държавен вестник бр. 58 от 2019г. по отношение на изпълнението на учебната програма и индивидуалния учебен план от страна на специализанта, не следва да бъде изменян.		училище едва при допускането на специализанта до държавен изпит. С цел създаване на допълнителна сигурност за специализанта и за базата за обучение регламентираният в действащата наредба (чл. 20, ал. 4 и 5) ред висшето училище да проверява дали индивидуалният учебен план, утвърден от ръководителя на базата за обучение, е в съответствие с утвърдената от министъра на здравеопазването учебна програма и ако установи несъответствия, да уведоми писмено базата за обучение за необходимостта от отстраняването им, е допълнен в проекта на наредба, като е предвидено висшето училище да уведомява писмено базата за обучение дали учебният план е в съответствие с учебната програма, както и да съгласува всяка промяна в индивидуалния план. Това е достатъчна гаранция, че с изпълнението на индивидуалния учебен план ще е изпълнена утвърдената от министъра на здравеопазването учебна програма по съответната специалност. По този начин на практика се постига предлаганата от УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД предвидимост и сигурност за крайната дата на срочния трудов договор при премахване на съществуващото към момента обстоятелство за установяване на крайната дата на срочния трудов договор впоследствие, едва при допускането на специализанта до държавен изпит. Тъй като
--	--	---	--	--

		2. В текста на чл. 17, ал. 5 е предвидено задължение за ръководителя на базата за обучение, който следва в едномесечен срок от приключване на обучението за придобиване на специалност от специализанта писмено да уведоми за това висшето училище. Приключването на обучението от специализанта се изразява в изпълнението на учебната програма и индивидуалния план, за което следва да бъде уведомен ръководителят на базата за обучение именно от висшето училище. Всички документи за обучението – протоколи от положени и успешно издържани вътрешни изпити, колоквиуми и други форми на изпитване на специализанта се съхраняват във висшето училище и са необходими за удостоверяване на приключването на обучението от специализанта и допускането му до държавен изпит, който също се провежда от университета. Задължението правилно е заложено в настоящия текст на чл. 11, ал. 1, т. 1 и не следва да бъде отменяно. Формулиран по този начин, текстът на чл. 17, ал. 5 създава вътрешно противоречие в приложението на Наредба № 1/2015 г. по отношение на уведомяването за приключването на обучението на	2. Приема се частично	срочният трудов договор на длъжност за специализант е със срок до изпълнението на учебната програма и индивидуалния учебен план, не е необходимо въвеждане на задължение за висшето училище да уведомява лечебното заведение при успешно положен държавен изпит от специализанта и придобиване права на специалист, защото полагането на държавния изпит се случва след прекратяване на срочния трудов договор поради изтичане на срока му. 2. Текстът на чл. 17, ал. 5 на наредбата се коригира, като се предвижда, че ръководителят на базата за обучение писмено уведомява висшето училище за прекратяването на срочния трудов договор със специализанта поради изтичане на срока на договора. Това уведомление е необходимо за информация на висшето училище.
--	--	---	------------------------------	---

		специализанта и води до неспазване на задълженията и на двете страни и нарушения както на наредбата, така и на трудовото законодателство. Считат, че с оглед правилно прилагане на Наредбата, текстът на чл. 17, ал. 5 следва да бъде заличен.		
10.	НЦРРЗ, вх. № 33-14-16/10.03.2020г., 33-14-16/13.04.2020г. и 33-14-16/21.04.2020г.	Предлагат да се разшири обхвата на специалност „Радиационна хигиена“, като за нея да могат да се обучават и лица с професионална квалификация „инспектор по общественото здраве“.	Приема се	

ВАНЯ ВЕЛИЧКОВА

Главен секретар